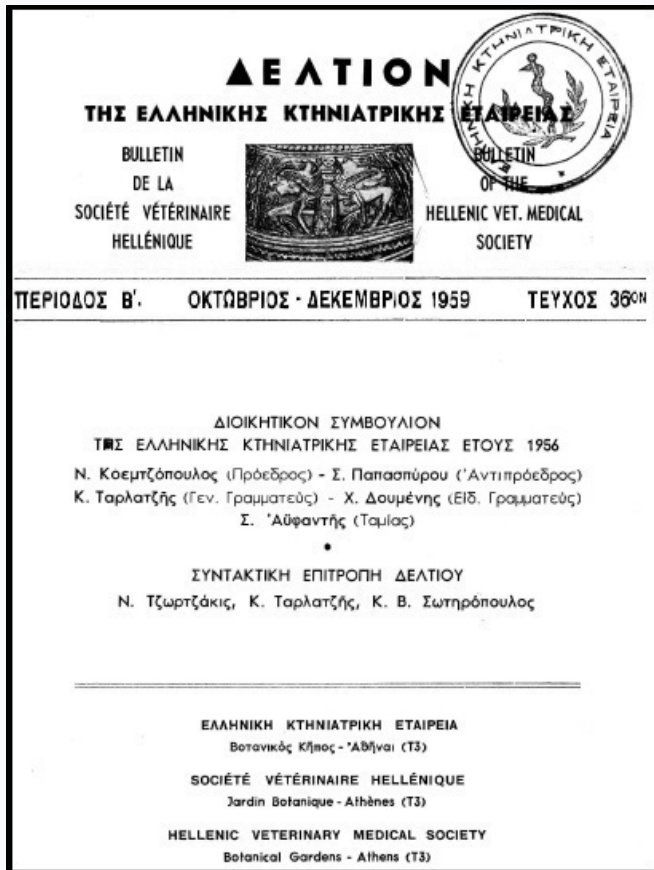

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 10, No 4 (1959)

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΠΑΧΥΝΣΕΩΣ ΧΟΙΡΩΝ ΦΥΛΩΝ LANDSCHWEIN ΚΑΙ EDELSCHWEIN

Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ

doi: [10.12681/jhvms.17796](https://doi.org/10.12681/jhvms.17796)

Copyright © 2018, Ι.ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ Ν.ΖΕΡΒΑΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ι., ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ Π., & ΖΕΡΒΑΣ Ν. (1959). ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΠΑΧΥΝΣΕΩΣ ΧΟΙΡΩΝ ΦΥΛΩΝ LANDSCHWEIN ΚΑΙ EDELSCHWEIN. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 10(4), 165–173. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17796>

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΠΑΧΥΝΣΕΩΣ ΧΟΙΡΩΝ ΦΥΛΩΝ LANDSCHWEIN ΚΑΙ EDELSCHWEIN

Ἑ π δ

I. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ - Π. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗ - Ν. ΖΕΡΒΑ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰσήχθησαν ἐν Ἑλλάδι, παρὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ Κωπαΐδος, μὲ προοπτικὴν περαιτέρω διαδόσεως, ἄτομα τοῦ ἐγχωρίου Σουηδικοῦ χοίρου (Schwedisches Landschwein). Ὁ χοῖρος οὗτος, προῖον διασταυρώσεως τοῦ ἀρχικοῦ ἐγχωρίου χοίρου τῆς Σουηδίας μετὰ τῆς φυλῆς Yorkshire, κατέχει ἰδιόμορφον διάπλασιν ὁμοιάζουσαν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς πρὸς τὴν τοιαύτην τοῦ παγκοσμίως γνωστοῦ διὰ τὰ προσόντα αὐτοῦ ὡς χοίρου bacon ἐγχωρίου δανικοῦ χοίρου (Dänisches Lanschwein), παρὰ δὲ τὴν ἀναμφισβήτητον καὶ ἀπαραβλήτων ὑπεροχὴν τοῦ τελευταίου εἶναι ἐπίσης κατάλληλος διὰ τὴν παραγωγὴν σφαγίου τύπου bacon. Ἀντιθέτως, οἱ ἀπὸ μακροῦ εἰσαχθέντες παρ' ἡμῖν γερμανικοὶ χοῖροι φυλῆς Edelschwein, προερχόμενοι ἐπίσης ἐκ τῶν Yorksbires ἀλλ' ἐν διασταυρώσει μετ' ἐγχωρίων γερμανικῶν χοίρων τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἐμφανίζουσιν διάφορον διάπλασιν τῶν προηγουμένων, ὡς προοριζόμενοι νὰ ἱκανοποιήσωσιν ἀποκλειστικῶς τὰς συνθέτους ἀπαιτήσεις τῆς γερμανικῆς ἀγορᾶς. Οὕτω, ἐνῶ ὁ σουηδικὸς χοῖρος, λόγῳ τῶν περισσοτέρων πλευρῶν ἅς διαθέτει, τυγχάνει πλέον ἐπιμήκης καὶ ὡς ἐκ τούτου διαθέτει ἀβαθέστερον ὑποδόρειον λίπος, ὁ γερμανικὸς τοιοῦτος χαρακτηρίζεται ὑπὸ μεγαλύτερας μυϊκῆς μάζης καὶ παρέχει σφάγιον κατάλληλον διὰ περισσοτέρας χρήσεις.

Συνεπεία τῆς μεγάλης ζητήσεως βελτιωμένων χοίρων παρ' ἡμῖν καὶ τῆς ἐκ ταύτης προβλεπομένης διαδόσεως τῆς νεοεισαχθείσης σουηδικῆς φυλῆς, πολὺ μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ παρ' ἡμῖν ὑφιστάμενα κέντρα ἀναπαραγωγῆς τῶν Edelschwein δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἱκανοποιήσωσιν τὰς ἀνάγκας, ἀνελάβομεν τὴν διενέργειαν πειραματισμῶν ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ τῆς ΑΓΣΑ, πρὸς συγκριτικὴν μελέτην τῶν δύο τούτων φυλῶν καὶ καθορισμὸν τῶν ἐμπορικῶν ἰδιοτήτων τούτων ὑπὸ τὰς ἐν Ἑλλάδι ὑφισταμένας συνθήκας ἐμπορίας τοῦ χοιρέιου κρέατος.

Ἐκτίμησις τοῦ σφαγίου : Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς Δυτικὰς Χώρας, ἔνθα ἡ ἐκτίμησις τοῦ σφαγίου καὶ ἡ κατάταξις τοῦ κρέατος εἰς ποιότητας διέπεται ὑπὸ ὠφελιμιστικῆς σκοπιμότητος, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἱκανοποίη-

σιν τῶν τε παραγωγῶν, ἐμπορῶν καὶ καταναλωτῶν καὶ ἐδράζεται ἐπὶ κριτηρίων δυναμένων νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τελεσφόρου ἐπιλογῆς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς βελτιώσεως ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν, παρ' ἡμῖν ἡ ἐμπορία τοῦ χοιρείου κρέατος τελεῖται μεταξὺ μὲν παραγωγοῦ καὶ ἐμποροῦ βάσει τῆς γενικῆς ἐμφανίσεως τοῦ ζώου πρὸ τῆς σφαγῆς ἢ τῆς τοιαύτης τοῦ μὴ τεμαχισθέντος σφαγίου, μεταξὺ δὲ ἐμποροῦ καὶ καταναλωτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγορανομίας καθοριζομένων τιμῶν, ἢ διαφοροποιήσεις τῶν ὁποίων δὲν στηρίζεται ἐπὶ πραγματικῶν στοιχείων ποιότητος, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ἑνὸς τὸ πάσαι καθορισθέντος καὶ ἔκτοτε ἀμεταβλήτως ἰσχύοντος διαχωρισμοῦ τοῦ σφαγίου εἰς τμήματα.

Κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν κατὰ κανόνα ἀκολουθοῦμενον σύστημα, μετὰ τὴν σφαγὴν τοῦ ζώου, κατὰ τὸν συνήθη τρόπον καὶ τὴν ἐπὶ 12ωρον τουλάχιστον ἀνάρτησιν τῶν σφαγίων, λαμβάνει χώραν ἢ ἀφαίσεις τῆς κεφαλῆς κατὰ τὴν ἀτλοϊνιακὴν ἄρθρωσιν καὶ τῶν ἄκρων ἀπὸ τοῦ καρποῦ καὶ ταρσοῦ, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀκολουθεῖ ὁ διαχωρισμὸς τοῦ ἀπομένοντος σφαγίου εἰς δύο ἡμίση. Ἐκαστον ἡμισυ διαχωρίζεται περαιτέρω εἰς τὰ ἐξῆς τμήματα :

1. Τράχηλος (μέχρι τοῦ 1ου ραχιαίου σπονδύλου) καὶ ὠμοπλάτη.
2. Στερνοκοιλιακὴ ἐπιφάνεια (κοιν. φαλτσέτα) μετὰ τμήματος τῶν πλευρῶν, τοῦ στέρνου καὶ τοῦ προσθίου ἄκρου ἀπὸ τοῦ βραχίονος.
3. Δέρμα καὶ ὑποδόρειον λίπος (κοιν. λαρδί).
4. Περιτοναϊκὸν λίπος (κοιν. βασιλικόν).
5. Ράχις καὶ ὄσφυς (κοιν. μπριζόλες).
6. Λαγὼν μετὰ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου (κοιν. χοιρομήριον).

Δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ἄκρα ἀπὸ τοῦ καρποῦ ἢ ταρσοῦ ὑφίσταται ἰδιαίτερα ἀγορανομικὴ τιμὴ, ἐξαιρέσει τοῦ περιτοναϊκοῦ λίπους, ἢ τιμὴ τοῦ ὁποίου εἶναι ἴση πρὸς τὴν τοῦ ὑποδορείου λίπους. Τὰ διάφορα τμήματα κατατάσσονται κατὰ φθίνουσαν ἀγορανομικὴν τιμὴν ὡς ἐξῆς :

1) Ράχις κλπ., 2) Λαγὼν κλπ., 3) Τράχηλος κλπ., 4) Στερνοκοιλιακὴ ἐπιφάνεια κλπ., 5) Δέρμα, ὑποδ. καὶ περιτον. λίπος, 6) Κεφαλὴ καὶ 7) Κατώτερα ἄκρα. Σημειωτέον, ἐν τούτοις, ὅτι αἱ ὡς ἄνω ἀγορανομικαὶ τιμαὶ ἐκάστου τμήματος τυγχάνουσιν σταθεραὶ, ἀδιαφόρως τῆς ποιότητος τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ἡ συνολικὴ ἀξία τοῦ σφαγίου, ἦν ἀποκομίζει ὁ ἔμπορος κατὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν, ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἀναλογιῶν βάρους τῶν διαφόρων τμημάτων ἅτινα συνιστῶσιν τὸ σφάγιον καὶ κατὰ συνέπειαν, οὗτος ἔχει συμφέρον ὅπως προμηθεύηται χοίρους χαρακτηριζομένους ὑπὸ μεγαλυτέρας ἀναπτύξεως τῶν χωρῶν ἐκείνων αἵτινες τιμῶνται ὑψηλότερον. Ἐν τούτοις, ἀπὸ πλευρᾶς παραγωγοῦ τὸ θέμα τίθεται ἄλλως. Οὗτος ἐκποιῶν, ὡς ἐλέχθη, τοὺς παχυνθέντας χοίρους ἐν ζῶῃ ἢ μετὰ τὴν

σφαγὴν καὶ 12 - 24ωρον ἀνάρτησιν, ἔχει συμφέρον ὅπως διαθέτῃ ζῶα τὰ ὁποῖα, πλὴν τῆς καλῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς τροφῆς καὶ τῆς μεγάλης ταχύτητος ἀναπτύξεως, ὑπερέχουσιν ἐπίσης ἀπὸ ἀπόψεως διαπλάσεως, ἀποδόσεως εἰς κρέας καὶ κατασκευῆς σφαγίου, διότι οὕτω, ὠφελεῖται οἰκονομικῶς περισσότερο. Ὅθεν, αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις μεταξὺ παραγωγοῦ, ἐμπορίου καὶ καταναλωτοῦ ἔγκεινται, ὑπὸ τὰς παρ' ἡμῖν σήμερον ὑφισταμένας συνθήκας ἐμπορίας χοιρείου κρέατος, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν φυλῶν συνδυαζουσῶν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερο ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων, ἐκτὸς τῶν ἐκτελεσθεισῶν ζυγίσεων τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ σφαγίου, προέβημεν ἐκ παραλλήλου εἰς μετρήσεις τινάς, τόσον ἐπὶ τῶν ζώντων ἀτόμων κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πειράματος, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν σφαγίων, εἰς τρόπον ὥστε δι' αὐτῶν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν σύγκρισιν τῶν φυλῶν καὶ ἐπὶ ἰδιοτήτων ἐνδιαφερουσῶν τὸν παραγωγόν.

Αἱ ληφθεῖσαι διαστάσεις ἦσαν αἱ ἑξῆς:

Α'. Ἐπὶ τοῦ ζώντος ἀτόμου.

1. Ὑψος ἀκρωμίου.
2. Μῆκος κορμοῦ (ἀπὸ τῆς ὠμοβραχιονίου ἀρθρώσεως μέχρι τοῦ ἰσχιακοῦ ὀγκώματος).
3. Βάθος θώρακος (εἰς θέσιν ἀντίστοιχον τῆς ζώνης).
4. Περίμετρος θώρακος.
5. Περίμετρος μετακαρπίου (εἰς τὴν μικροτέραν διάμετρον).

Β'. Ἐπὶ τοῦ σφαγίου καὶ δὴ τοῦ δεξιοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ.

1. Μῆκος (ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς λαβῆς τοῦ στέρνου διαγωνίως μέχρι τοῦ προσθίου ἄκρου τῆς ἠβικῆς συμφύσεως).
 2. Μῆκος χοιρομηρίου (ἀπὸ τοῦ προσθίου ἄκρου τῆς ἠβικῆς συμφύσεως μέχρι τοῦ ἀκροταρσίου).
 3. Εὖρος φιλέτου (ἢ μεγαλυτέρα διάμετρος αὐτοῦ εἰς τὸ σημεῖον διαχωρισμοῦ τῶν τμημάτων «ράχις + ὄσφυς» καὶ χοιρομήριον).
 4. Βάθος ὑποδορείου λίπους νωτιαίας ἐπιφανείας καὶ δὴ 1ον) ἔναντι τῆς πρώτης πλευρᾶς, 2ον) ἔναντι τῆς 11ης πλευρᾶς καὶ 3ον) ἔναντι προσθίου ἄκρου ἠβικῆς συμφύσεως.
- (Ἐκ τῶν τριῶν μετρήσεων ἐξήχθη ὁ Μ. Ο.).

Πειραματικὰ δεδομένα: Ὡς πειραματοζῶα ἐχρησιμοποιήθησαν 3 ἄρρενα καὶ 3 θήλια ἄτομα τῆς φυλῆς Landschwein καὶ 4 ἄρρενα ἄτομα τῆς φυλῆς Edelschwein, τὸ δὲ πείραμα ἤρξατο ὅτε τὰ μὲν Landschwein ἦγον ἡλικίαν 59 ἡμερῶν τὰ δὲ Edelschwein τοιαύτην 54 ἡμερῶν. Τὰ ἄρρενα ἄτομα ἠνθουχίσθησαν μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πειράματος.

Ἐκάστη τῶν τριῶν ὁμάδων διητηρήθη εἰς ἰδιαίτερον εἰδικὸν διὰ πειράματα παχύνσεως χῶρον καὶ διετρέφετο κατὰ βούλησιν μέσῳ εἰδικῆς αὐτομά-

του ταγίστρας μεγάλης χωρητικότητας. Τὸ πείραμα διήρκεσεν 132 ἡμέρας, τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ὑπῆρξεν ἐπαρκὲς διὰ τὴν παρὰ τῶν πειραματοζῴων ἀπόκτησιν ζῶντος βάρους 100-110 γγρ., ὡς ἡ ἑλληνικὴ ἀγορὰ ἐπιζητεῖ. Ἡ σύνθεσις τοῦ σιτηρεσίου δίδεται εἰς τὸν πίνακα 1, μέχρι δὲ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πειράματος, τὰ χοιρίδια διετρέφοντο κατὰ βούλησιν διὰ τοῦ αὐτοῦ σιτηρεσίου.

Π Ι Ν Α Κ Ε 1

Σύνθεσις κλπ. πειραματικοῦ σιτηρεσίου

Σύνθεσις σιτηρεσίου %	Περιεκτικότης σιτηρεσίου %
* Ἄλευρον ἀραβοσίτου 50	Συνολ. πεπτά θρ. στοιχ. γρ./γγρ. 772
Πίτυρα σίτου χονδρά 30	ἽΟλικαὶ ἄζωτοῦχοι 199,2
Κόνις ἀπάγου γάλακτος 5	Ἰνώδεις οὐσίαι 4,45
* Ἰχθυάλευρον (65 %) 10	Λυσίνη 1,136
Λινάλευρον 5	Μεθειονίνη 0,416
100	Κυστίνη 0,299
Συμπληρώματα ἀνά γγρ.	Τρυπτοφάνη 0,277
Χρυσουκίνη 12 mg	Ca 0,422
Ριβοφλοβίνη 2,2 mg	P 0,603
Βιταμίνη Α 900 ΔΜ	Ca : P 0,7
Βιταμίνη Δ 90 ΔΜ	Χρηματικὴ ἀξία δρχ./γγρ. 2,65
Zn 400 mg	

Ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος : Τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος δίδονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα 2.

Π Ι Ν Α Κ Ε 2

Ἀποτελέσματα τοῦ πειράματος

Λεπτομέρειαι	Landschwein Ἄρρενα	Landschwein Θήλεα	Edelschwein Ἄρρενα
* Ἀριθμὸς χοιριδίων	3	3	4
* Ἡλικία κατὰ τὴν ἐναρξιν ἡμ.	59	59	54
Διάρκεια πειραματισμοῦ ἡμ.	132	132	132
* Ἡλικία κατὰ τὴν λήξιν ἡμ.	191	191	186
* Ἀρχικὸν ζῶν βάρους εἰς γγρ.	15,770	16,600	17,400
Τελικὸν » » » » »	106,415	105,896	105,908
* Ἐπιτευχθ. αὔξεις ζ. β. εἰς γγρ.	90,645	89,296	88,508
Μέση ἡμερ. αὔξ. ζ. β. εἰς γραμ.	686,7	676,5	670,5
Συνολικῶς καταναλ. τροφὴ γγρ.	382,63	365,64	325,61
Τροφὴ γγρ./αὔξεις γγρ.	4,221	4,095	3,679
ΣΠΘΣ γρ./αὔξεις γγρ.	3047	2875	2656
* Ὀλ. ἄζωτ. γρ./αὔξεις γγρ.	844	819	736
Κόστος ἐκ διατροφῆς 1 γγρ. αὔ- ξήσεως, δρχ.	11,18	10,85	9,75

Ὡς ἐκ τοῦ πίνακος τούτου προκύπτει, ἅπασαι αἱ ὀμάδες κατέληξαν τελικῶς εἰς τὸ αὐτὸ ζῶν βάρος, δεδομένου ὅμως ὅτι τὰ ἀρχικὰ βάρη διέφερον, προέκυψεν διαφορὰ εἰς τὴν συνολικῶς ἐπιτευχθεῖσαν αὔξησιν τοῦ ζῶντος βάρους. Αὕτη εἶναι μεγαλυτέρα εἰς τὰ ἄρρενα Landschwein καὶ μικρότερα εἰς τὰ Edelschwein, ἀναγομένη ὅμως εἰς μέσην ἡμερησίαν αὔξησιν ζῶντος βάρους δὲν ἐμφανίζει ἀξιοσημειώτους διαφορὰς. Ἀντιθέτως, σοβαραὶ διαφοραὶ ἐμφανίζονται εἰς τὴν καταναλωθεῖσαν τροφήν καὶ θρεπτικὰ στοιχεῖα, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ἐπὶ κεφαλῆς ἔρχονται τὰ Edelschwein ἀκολουθούμενα ὑπὸ τῶν θηλέων Landschwein. Ἄμεσος συνέπεια τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι τὸ σημαντικῶς μικρότερον κόστος διατροφῆς τῶν Edelschwein ἀνὰ γγρ. αὐξήσεως ζῶντος βάρους. Ἐπὶ πλέον πρὸς τὴν τελευταίαν παρατήρησιν θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ὀμάς Edelschwein ἐπέτυχεν τὸ μέσον τελικὸν βάρος τῶν 106 γγρ. εἰς μικροτέραν ἡλικίαν τῶν Landschwein κατὰ πόσον ὅμως ἡ ὑπεροχὴ αὕτη ἐμφανίζει γενικωτέραν ἀξίαν ἢ ὀφείλεται εἰς κληρονομικῆς φύσεως διαφορὰς τυχαίως παρεμβληθείσας εἰς τὸ πείραμα δὲν δυνάμεθα ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ πειράματος καὶ τῆς εἰς χεῖρας μας βιβλιογραφίας νὰ ἀποφανθῶμεν.

Ὅμοίως ὑφίστανται διαφοραὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν σφαγίων εἰς κρέας $\frac{1}{4}$ ὡς ὁ πίναξ 3 δεικνύει :

Π Ι Ν Α Κ Σ 3

Ἀπόδοσις πειραματικῶν ὀμάδων εἰς κρέας

Λεπτομέρεια	Landschwein Ἄρρενα	Landschwein Θήλεα	Edelschwein Ἄρρενα
Ζῶν βάρος γγρ.	106,4	105,9	105,9
Κρέας $\frac{1}{4}$ γγρ.	82,9	84,1	83,7
% ₀	77,9	79,4	79,1

Ὅττω τὰ θήλεα Landschwein ὑπερέχουσι τῶν ἀρρένων τὰ δὲ Edelschwein οὐσιαστικῶς δὲν ὑστεροῦσιν τῶν θηλέων Landschwein. Παρὰ τοῦτο ὅμως, ἡ τελικὴ ἀξιολόγησις τοῦ σφαγίου μὲ βάσιν τὰ ἀγορανομικὰ κριτήρια ἐμφανίζει τὰ Edelschwein ὡς ἰσότιμα τῶν ἀρρένων Landschwein ἐνῶ τὰ θήλεα διατηροῦσι τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν (βλ. πίνακα 4). Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰ Edelschwein αἱ χῶραι ἐκεῖναι αἵτινες παρέχουσιν 1ης ποιότητος κρέας εἶναι ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένα ἢ εἰς τὰ Landschwein, τὸ ἀντίστροφον δὲ συμβαίνει διὰ τὰς παρεχούσας 2ας ποιότητος τοιοῦτον. Ὅττω, χαρακτηριστικὴ τυγχάνει ἐν προκειμένῳ ἡ διαπίστωσις ὅτι εἰς τὰ σφάγια Landschwein κατεμετρήθησαν κ.μ.δ. 15,83 ζεύγη πλευρῶν κατὰ σφάγιον, ἐνῶ εἰς τὰ Edelschwein μόνον 15. Ἀπὸ ἀπόψεως ἀναλογίας λίπους (ὑποδόρειον κλπ. + περιτοναϊκόν) πρὸς κρέας (τρά-

Π Ι Ν Α Ε 4
Ἀξιολογήσεις σφαγίων ὀμῶδων

Λεπτομέρειαι	Ἀρσενά Λαντςχάιν				Θηλέα Λαντςχάιν				Ἀρσενά Εδλςχάιν			
	Βάρους γλγρ.	Βάρους σφαγίου % ⁴ / ₄	Ἀλογανομικὴ τιμὴ δρχ./χλγρ.	Ἀξία δρχ.	Βάρους γλγρ.	Βάρους σφαγίου % ⁴ / ₄	Ἀλογανομικὴ τιμὴ δρχ./χλγρ.	Ἀξία δρχ.	Βάρους γλγρ.	Βάρους σφαγίου % ⁴ / ₄	Ἀλογανομικὴ τιμὴ δρχ./χλγρ.	Ἀξία δρχ.
Κατονομασία τμήματος												
1. Κεφαλή	4.673	5.63	7.80	36.45	4.943	5.88	7.80	38.55	5.462	6.52	7.80	42.60
2. Τράχηλος κλπ.	9.070	10.94	21.10	191.38	9.970	11.86	21.10	210.37	9.120	10.89	21.10	192.43
3. Μπριζόλες	16.003	19.30	24.20	387.27	17.587	20.92	24.20	425.60	15.597	18.62	24.20	377.45
4. Χοιρομήτριον	15.813	19.07	23.20	366.86	16.677	19.83	23.20	386.91	15.830	18.90	23.20	367.26
5. Στεφνοκοιλ. κτλ.	17.220	20.77	14.85	255.72	17.270	20.54	14.85	256.86	15.805	18.87	14.85	234.70
6. Ὑποδόριον λίπτος κτλ.	16.127	19.45	10.95	176.59	13.467	16.02	10.95	147.46	17.277	20.63	10.95	189.18
7. Περικτον. λίπτος	3.033	3.66	10.95	33.21	2.663	3.17	10.95	29.16	2.457	2.93	10.95	26.90
8. Κάτω ἄκρα	0.981	1.18	3	2.94	1.503	1.78	3	4.51	2.202	2.64	3	6.60
Ὅλικὸν βάρος σφαγίου γλγρ.	82.92	100		1450.42	84.08	100		1499.02	83.75	100		1437.12
Ὅλικὴ ἀξία σφαγίου δρχ. Λίπτος (6+7) πρὸς κρέας (2+3+4) = 1 :	2.08				2.74				2.04			

χηλος κλπ. +μπριζόλες+χοιρομήριον) τὰ ἄρρενα Landschwein και Edelschwein ἀπεδείχθησαν ἰσότιμα, ἐνῶ τὰ θήλεα Landschwein ἐνεφάνισαν ἀναλογικῶς ἐλαχίστην ἀπόθρεσιν λίπους.

Κατὰ τὸν ἐξετάσαντα τὰ σφάγια εἰδικὸν τῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν ἅπαντα ὑπῆρξαν ἐκλεκτῆς ποιότητος μὲ ἐλαφρὰν ὑπεροχὴν τῶν Edelschwein. Ἡ ὑπεροχὴ αὕτη προέκυψεν ὄχι μόνον ἐκ τῆς γενικῆς ἐντυπώσεως, ἀλλὰ και ἐκ τῆς μακροσκοπικῆς ἐξετάσεως τοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ Edelschwein ὑπῆρξεν λευκότερον και συμπαγέστερον τοῦ τῶν Landschwein. Τὸ δέσμα τῶν Edelschwein ὑπῆρξεν ἐλαφρῶς παχύτερον τοῦ τῶν Landschwein, χωρὶς ὅμως τὸ στοιχεῖον τοῦτο νὰ ἐπιδρῶ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ σφαγίου.

Λόγω τῆς μνημονευθείσης διαφορᾶς εἰς ἀριθμὸν πλευρῶν τὸ μῆκος τοῦ σφαγίου τῶν Lanschwein ὑπῆρξεν μεγαλύτερον τοῦ τῶν Edelschwein. Πέραν ὅμως τῆς ὑπεροχῆς ταύτης αἱ μετρήσεις τοῦ σφαγίου ἀποδεικνύουσι τὴν ἀνωτερότητα τῆς κατασκευῆς τοῦ σφαγίου τῶν Edelschwein ἔναντι τῶν Landschwein, τοῦτο δὲ ἐν συνδυασμῶ και πρὸς τὴν καλλιτέραν διάπλασιν τῶν ζώων, περὶ ἧς περαιτέρω, ἀξιολογεῖ ποιοτικῶς τὸ σφάγιον τῶν Edelschwein καλλίτερον τοῦ τῶν Landschwein, ἔστω και ἐὰν μὲ τὸ κριτήριον τῶν ἀγορανομικῶν τιμῶν τοῦτο δὲν καθίσταται ἐμφανές. Ἡ διάμετρος τοῦ φιλέτου τυγχάνει ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα εἰς τὰ Edelschwein πλὴν ὅμως τὰ τελευταῖα χαρακτηρίζονται ὑπὸ μεγαλύτερου βάθους ὑποδορείου λίπους κατὰ τὴν νωτιαίαν ἐπιφάνειαν. Τοῦτο τυγχάνει αὐτονόητον, καθ' ὅσον ὡς γνωστὸν ἀξαναμένον τοῦ μήκους τοῦ κορμοῦ μειοῦται τὸ βάθος τοῦ ὑποδορείου λίπους.

Π Ι Ν Α Ε 5

Μετρήσεις σφαγίων ὁμάδων

Λ ε π τ ο μ έ ρ ε ι α ι	Landschwein Ἄρρενα	Landschwein Θήλεα	Edelschwein Ἄρρενα
Μῆκος κορμοῦ	86,17	86,90	79,75
Μῆκος χοιρομηρίου	41,30	40,90	40,57
Διάμετρος φιλέτου	5,92	5,87	6,94
Βάθος ὑποδορείου λίπους (Μ.Ο. 3 μετρησ.)	4,20	3,54	4,95

Ἡ διάπλασις τῶν ζώων κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πειράματος ἐνεφάνισεν σημαντικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν. Τὰ Landschwein πλὴν τοῦ μεγαλύτερου μήκους ἐνεφάνισαν ὀγκωδεστέραν και βαθυτέραν κοιλίαν και σφαιροειδῆ χοιρομήρια συμπαγῆ — τετραγωνικὰ και καλῶς ἀνεπτυγμένα — μυῶδη πρόσθια ἄκρα, τὰ ὁποῖα εἰς τὰ Landschwein ὑπῆρξαν ἰσχνά. Γενικῶς, τὰ Edelschwein ἐνεφάνισαν ἐντονότερον τὸ στοιχεῖον τῆς «ὠριμότη-

τος παχύνσεως» (Mastreife) τὸ τόσον συμβάλλον εἰς τὴν ἀξιολόγησιν ἐνὸς σφαγίου ἐν ζῳῇ. Ὡσαύτως, δέον ὅπως σημειωθῆ, ἐν προκειμένῳ, ὅτι τὰ Edelschwein ἀπέδειξαν πλέον ἰσχυρὰν ἰδιοσυστασίαν καὶ πλέον φλεγματικὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἔναντι τῶν Landschwein, εἰς τὴν ἐκ τῆς τελευταίας δὲ ἀπορρέουσαν ἡρεμίαν δέον ὅπως ἀποδοθῆ μερικῶς καὶ ἡ ἀποδεχθεῖσα καλλιτέρα ἐκμετάλλευσις τῆς τροφῆς.

Π Ι Ν Α Ξ 6

Σωματομετρήσεις ὁμάδων εἰς μέτρα

Κατονομασία	Landschwein Ἄρρενα	Landschwein Θήλεα	Edelschwein Ἄρρενα
ῥΨφος ἀκρωμίου	0,632	0,645	0,655
Μῆκος κορμοῦ	1,003	1,040	0,931
Βάθος θώρακος	0,345	0,340	0,342
Περίμετρος θώρακος	1,083	1,080	1,110
Περίμετρος μετακαρπίου	0,195	0,187	0,185

Συμπεράσματα : Αἱ δύο φυλαί, ἀξιολογούμεναι, κατὰ τὰ ἀγορανομικὰ κριτήρια, ἐμφανίζονται ὡς ἰσοτίμοι (πίναξ 4). Ἐν τούτοις, ἡ ὄλη διερεύνησις τῶν στοιχείων τοῦ πειράματος ἀποδεικνύει τὴν ὑπεροχὴν τῶν Edelschwein ἔναντι τῶν Landschwein κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς τροφῆς (πίναξ 2), τὴν ἀπόδοσιν εἰς κρέας $\frac{1}{4}$ (πίναξ 3), τὴν κατασκευὴν τοῦ σφαγίου (πίναξ 5), τὴν διάπλασιν τοῦ σώματος κατὰ τὸ πέρας τῆς παχύνσεως (πίναξ 6), τὴν ὄριμότητα παχύνσεως, ἴσως δὲ καὶ τὴν ταχύτητα ἀναπτύξεως (πίναξ 2). Ὡσαύτως, ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιοσυστασίας καὶ ἰδιοσυγκρασίας τὰ Edelschwein ὑπερέχουσι τῶν Landschwein. Αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις ἐπιτρέπουσι τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ Edelschwein διὰ μὲν τὸν παραγωγὸν ἀποδεικνύονται οἰκονομικώτερα τῶν Landschwein, διὰ δὲ τὸν ἔμπορον ἰσοτίμα αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν, ὑπερέχουσι γενικῶς ὡς χοῖροι παχύνσεως ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας.

Β Ι Β Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

1) **Detjens** : Nene Mit. f. d. Landw. 21/1950, 2) **Haring** : Arch. der D.L.G. Bd 13, 3) **Hogreve** : Z. f. Züchtbiol. 54, 4) **Lauprecht** : Neue Mit. f. d. Landw. 20/1950, 5) **Lauprecht** : Tierz. 3/1955, 7) **Lauprecht - Döring** : Tierärztl. Wo. 7/1956, 8) **Leroy** : Le porc, 9) **Rütfer** : Z. f. Züchtbiol. 54, 10) **Schaaf** : Wiss. Abh. DAL 1953, 11) **Weber** : Neue Mit. f. d. Landw. 22/1950, 12) **Witt** : Neue Mit. f. d. Landw. 19/1950, 13) **Witt** : Mitt. der DLG 21/1957, 14) **Witt** : Schwzucht-Schw mast 6/1957, 15) **Witt** : Lndbl. Wesser-Ems 8/1959.

S U M M A R Y

**COMPARATIVE EXPERIMENTS ON SWINE - FEEDING
WITH LANDSCHWEIN AND EDELSCHWEIN BREEDS**

by

J. DIMACOPOULOS, P. KALAISSAKIS, N. ZERVAS

One group of 4 castrated male Edelschwein pigs and two groups of 3 castrated male and 3 female Landschwein (Landrace) pigs, were used in a comparative fattening trial.

The above groups were fattened, each separately, to approximately 100-110 kilograms of body weight, under the same feeding and management conditions.

Results showed that the two breeds were equal as far as the criteria used for the carcass in our market, are concerned. The Edelschweins, however, showed superiority in the body constitution, dressing percentage, feed conversion and perhaps the rate of growth.

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΟΕΙΔΩΝ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗΣ**

Υ π ό

Ι. Κ Α Ρ Δ Α Σ Η

Διευθυντοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ διὰ τῶν ἀντιβιοτικῶν θεραπεία τοῦ ἀνθρακος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῶων ἔχει σήμερον καθιερωθῆ ἔν τῃ πράξει.

Ἦδη, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929, ὁ μέγας ἐφευρέτης τῆς πενικιλίνης Fleming, εἶχε διαπιστώσει τὴν ἀνασχετικὴν ἐπίδρασιν τῆς πενικιλίνης ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ *Bacillus anthracis*, γεγονός; ἐπιβεβαιωθὲν βραδύτερον ὑπὸ τῶν Abraham καὶ συν. (1941), τὸ δὲ 1944 οἱ Murphy καὶ συν. ἐδημοσίευσαν τὴν πρώτην ἐπιτυχηὴν κλινικὴν ἐφαρμογὴν τῆς πενικιλίνης ἐπὶ 3 περιστατικῶν δερματικοῦ ἀνθρακος τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν συνεχείᾳ διάφοροι ἐρευνηταὶ (Laboceta, Wessels καὶ Koch, Riggs καὶ Tew, Guyaux, Giraud καὶ Specklin, Courouble, Sugg, Goret, Goret καὶ συν., Verge καὶ συν., Golem, Katitch κλπ.), ἐπεκύρωσαν τὴν θεραπευτικὴν ἀξίαν τῆς πενικιλίνης ἐπὶ τοῦ βακίλλου τοῦ ἀνθρακος, *in vitro* καὶ *in vivo*.

Οἱ Miller καὶ συν. (1946), Levaditi καὶ Henry (1947) ἐδοκίμασαν